

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 516. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm28031/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

hvad der gjorde Peloponnesernes Ulykke, var den rasende Eyst
de Alle havde til et blot at være friske men ogsaa at være hin-
andens Døds-Mænd, hvorefter Følgen blev, at de med admærkede
Antag til Blidhed og Uforlignelighed, gik dog Slip ad Fredens
Uvissheder og var, som Euripides siger:

Timmer i Nød og Fortræd,
Udriig for Svødet i Fred *)!

Det var da virkelig til deres eget Gavn, de fik Romernes
Hærskab, og for nu at see, hvoreledes det nærmeste sig Græken-
land, vil vi følge med Demetrios fra Phacia, (Lefina
under Dalmatien) som anførte de Tillyrerske Lie-Tropper
ved Stormen paa Evas-Høien; thi skøndt han ikke var
af det Slags Folk, Man kan ønske at se, spillede han
dog saa vigtig en Rolle paa Dyst-Ryften af det Adri-
tiske Hav og i det Nærdaniske Stats-Raad, at vi
maa lægge Mærke til ham. Han var nemlig En af de Il-
lyriske Sø-Rovere, der spillede Røst paa Havet ved Enden af
den første Puniske Krig og slog den Achæiske og Sto-
liske Flåde, der vilde udsætte Korfyra, men maatte
overlade den til Romerne, som, efter Stadens Indtagelse, lagde
en Besættning dæri under Besæling af Demetrios **).
Disse Tillyrere beherskedes dengang af Dronning Leuta,
hvis Gemaal Kong Agron havde drukket sig ihjel af Glæde
over en Seier, hans Folk vandt over Toterne, og til-
hænde havde vel Romerne allerede stikkede Gesandter, for at be-
klage sig over, at hendes Sø-Rovere stik ikke vidste at gjøre
Forskiel paa Folk, da de ligesaa vel plyndrede Italienske
som Græske Skibe, men hun havde hørt dem stolt og so-
vet steds, at fra hendes Side skulde Romerne ikke blive
forulampede, men hun kunde efter Landets Love ikke forbyde
sine Underfaatter at „nære sig af Søen.“ Det sandt

*) Polak V. 106.

***) Polak II. 10. 66.

